

MELEN THOMAS BENEDİCT'İN ÖLÜMDEN DÖNME DENEYİMİ

Çeviren : İsmail Ziya

Melen Benedict 1982 yılında ölümden dönme deneyimi yaşamış bir sanatçıdır. Kanser hastalığından dolayı ölmüş ve bir buçuk saatten fazla ölü olarak kalmıştır. Ölüm anında bedeninden yükselmiş ve ışığın içine girmiştir. Evrene duyduğu merakı nedeniyle varoluşun derinliklerine götürülmüş ;hatta büyük patlamanın gerisindeki enerji boşluğu , hiçliğe kadar. Bu yaşadığı deneyim esnasında reenkarnasyon ile ilgili çok büyük miktarda bilgi edinme imkanı bulmuş ve bu yaşadığı ölüm deneyiminden geri dönüşünde bazı bilimsel buluşları da beraberinde getirmiştir.

Bay Benedict ;hücresel iletişimin mekaniği ve Quantum Biyoloji denen ışığın hayat ile olan ilişkisinin araştırmalarına da karışmıştır. Bu araştırma biyolojik sistemlerin nasıl çalıştığı konusuna dramatik yeni bir bakış açısı getirmiştir. Bay Benedict canlı hücrelerin yüksek hızlı şifa ve diğer başka şeylerden kaynaklanan ışık uyarılarına süratle cevap verdiğini tesbit etmiştir. O bir araştırmacı ve 6 tane patent sahibi bir mucit ve konuşmacıdır. Bay Benedict'in yaşadığı deneyimi onun izni ile burada sizlerle paylaşıyorum

1982 yılında kanserden dolayı öldüm. Ameliyat edilemeyecek durumdaydım ve bana verilecek her kemoterapik ilaç beni daha çok bitkiselleştirecekti. 6-8 ay ömrüm kaldığı söyleniyordu. 1970 li yıllarda bir bilgi ve haber manyağı idim , nükleer kriz, ekolojik kriz ve benzerlerinden dolayı sürekli artan bir umutsuzluk içerisinde idim. Ruhsal bir temelim olmadığından tabiatın bir hata yaptığını ve biz insanların gezegen üzerindeki bir çeşit kanser organizması olduğumuza inanıyordum. Gezegen ve kendimiz için yarattığımız bu problemlerden herhangi bir çıkış yolu göremiyordum. Tüm insanları kanser olarak algılıyordum ve işte bende onu oldum. Beni öldüren de bu oldu. Dünya görüşünüz konusunda çok dikkatli olun, size geri yansıyabilir; özellikle negatif bir dünya görüşü ise. Benim kesinlikle negatif bir dünya görüşüm vardı. İşte beni ölüme götüren bu oldu. Tüm alternatif tedavi metotlarını denedim fakat hiçbir şey fayda etmedi. Artık kabul ettim ki bu yalnızca ben ve Tanrı arasında bir mesele. Daha önce Tanrı ile hiç yüzleşmemiştim hatta hiç ilgilenmemiştim bile. Herhangi bir ruhsal konu ile ilgili hiçbir ilgim de yoktu fakat ruhsal ve alternatif tıp konularında bilgi

edinmek için bir yolculuğa başlamıştım. Konu ile ilgili bulduğum bütün kitapları okuyordum ve detaya iniyordum çünkü öbür tarafta sürpriz ile karşılaşmak istemiyordum. Böylece çeşitli dinler ve felsefeler ile ilgili okumaya başladım. Hepsi de çok ilginçti, öteki tarafta bir şeyler olduğu konusunda ümit veriyorlardı.

Öte yandan kendi kendinin patronu olan bir vitray sanatçısı olduğumdan hiç sağlık sigortam yoktu. Bütün birikimlerim testler için bir gecede gitti. Sağlık uzmanlığı ile sigortasız olarak karşı karşıya kaldım. Ailemin finansal çöküş yaşamasını istemediğim için bu konuyu kendim hallettim. Sürekli ağrım yoktu fakat zaman zaman kendimden geçiyordum. Araba sürmeye cesaret edemeyecek duruma geldim ve en sonunda tıbbi bakıma alındım. Kişiye özel bir hasta bakıcım vardı. Son günlerimde benimle olan bu melek tarafından kutsanmıştım. 8 ay sürdü. Çok fazla ilaç almak istemedim çünkü mümkün olduğu kadar bilinçli olmak istiyordum. Daha sonra öyle bir ağrı deneyimi yaşadım ki sanki tüm bilincim ağrı oldu. Şanslıydım ki her seferinde sadece bir kaç gün sürüyordu.

Bir gün sabah saat 4.30 da uyandığımı hatırlıyorum ve artık biliyordum ki bu gün o gündür. Bu gün ölecektim. Bazı arkadaşları çağırdım ve onlarla vedalaştım. Uyanıp hasta bakıcımı çağırdım ve onunla özel bir anlaşma yaptım; öldüğüm zaman vücudumu 6 saat yalnız bırakacaktı. Bunu istemekteki nedenim öldüğüm zaman birçok ilginç olaylar olduğunu çeşitli kaynaklarda okumuş olmamdı. Tekrar uykuya daldım. Ondan sonra hatırladıklarım tipik bir ölümden dönme deneyiminin başladığıdır. Aniden tam farkındalığa ulaştım ve ayağa kalktım, fakat vücudum yataktaydı. Etrafımda bir çeşit karanlık vardı. Vücudumun dışında olmam olağan deneyimlerden çok daha canlı idi. O kadar canlı idi ki evdeki tüm odaları görebiliyordum, evin damını görebiliyordum, etrafını görebiliyordum hatta evin altını bile görebiliyordum. Parlayan bir ışık vardı. Işığa doğru döndüm. Işık ölümden dönme deneyimi yaşayan diğer insanların anlattığı gibi idi. Muhteşemdi, somuttu, gerçektir onu hissedebiliyordunuz. Cazipti, çekiciydi ; anne ve babanızın kollarına gider gibi ona gitmek isterdiniz. Işığa doğru gitmeye başladığımda sezgisel olarak biliyordum ki eğer ona ulaşırsam artık ölecektim. İşte bu nedenle ışığa doğru gitmeye devam ederken “lütfen bir dakika bekle, sadece bir an için orada dur” dedim. Bana büyük bir sürpriz olarak tüm deneyim aniden durdu. Siz aslında ölümden dönme deneyiminin tam kontrolüne sahipsiniz. Bir lunapark treninin üzerinde kaymıyorsunuz. Talebim onurlandırıldı ve ışıkla bir miktar diyalog yaptım. Işık sürekli değişik şekiller alıyordu örneğin; İsa, Buda, Krişna, Mandalalar (kutsal şekiller),

meleksi görüntüler ve işaretler.

- “Burada neler oluyor, lütfen ışık kendini bana tanı, durumun gerçekliğini bilmek istiyorum “ diye ışığa seslendim

- Tam kelimeleri söyleyemeyeceğim çünkü bir çeşit telepati idi. Işık cevap verdi. Bana aktarılan cevaba göre ışıktan gelen cevaplar sizin inancınıza göre şekillenir. Eğer bir Budist veya katolik iseniz veya tutucu biri iseniz kendi inançlarınızdan oluşan bir cevap alırsınız. Bunlara bir bakıp inceleme fırsatınız var fakat birçok insan bunu yapmaz. Işık kendini bana açtı, sonra aslında gördüğümün yüksek benliğimizin matriksi olduğunun farkına varmaya başladım. Size tek söyleyebileceğim onun bir neticeye döndüğüdür, insan ruhunun mandalası, gördüğüm bizlerin yüksek benliklerimiz bir matrixtir. Aynı zamanda kaynağa kaptır, her birimiz direk olarak kaynaktan gelen direkt deneyimleriz. Hepimizin yüksek benlikleri var, varlığımızın ruh üstü parçaları. O bana kendisini en gerçek enerji formunda açtı. Onu tek tanımlayabileceğim yöntem yüksek benlik varlığı daha ziyade bir kap gibidir. Hiç öyle görünmemesine rağmen o hepimizin sahip olduğu kaynağa direk bir bağlantıdır. Bizler kaynağa direkt olarak bağlıyız. Aslında ışık bana yüksek benlik matriksini gösteriyordu. Ve tüm yüksek benliklerin tek bir varlık olarak bağlı oldukları gerçeğini net olarak anladım. Tüm insanlar tek bir varlık olarak bağlıdırlar, bizler aslında aynı varlığız. Aynı varlığın değişik cepheleriyiz. Herhangi bir dine vaad edilmemiştir. Bana bildirilen işte buydu. Ve o insan ruhlarının mandalasını gördüm. Bu sanki her zaman istediğimiz tüm sevgiydi, bu herşeyi iyileştiren sevgiydi, şifa veren ve yenileyen.

Ben ışıktan bana açıklamaya devam etmesini istedikten sonra yüksek benlik matriksini daha iyi anlamaya başladım. Biz gezegen etrafında bir birine bağlı yüksek benliklerin bulunduğu bir ağa sahibiz. Bu aynı büyük bir şirket gibi. çevrenizdeki bir sonraki süptil enerji alanı, diyebilirsiniz ki bir ruhsal seviye. Birkaç dakika sonra daha fazla açıklama talebinde bulundum. Gerçekten evrenin ne ile ilgili olduğunu öğrenmek istiyordum ve her şey için hazırdım ve dedim ki

- “BEN HAZIRIM, BENİ AL “

- İşte o zaman ışık bu güne kadar gördüğüm en güzel şeye dönüştü. Bu gezegendeki ruhların mandalası. Şimdi benim negatif görüşlerimden dolayı gezegenimizin başına geleceğini düşündüğüm konulara sıra gelmişti. Böylece ışıktan beni daha da aydınlatmasını diledim. O muhteşem mandala içerisinde bizim özümüzün, çekirdeğimizin ne kadar

güzel olduğunu gördüm. Bizler en güzel yaratılışlarız. İnsan ruhu, bizlerin birlikte yarattığımız insan matriksi kesinlikle muhteşemdir, zariftir, egzotiktir. Sizlere benim insanlarla ilgili görüşlerimin o anda ne kadar değiştiğini anlatmama kelimeler yetmez

Dedim ki

- “Aman Tanrım bizlerin bu kadar güzel olduğunu bilmiyordum”
- “Hangi seviyede olursanız olun, ister yüksek, ister alçak; hangi şekilde isterseniz olun sizler en güzel yaratılışlarısınız”

Ruhta herhangi bir kötülük olmadığını şaşkınlık içerisinde fark ettim.

- “Bu nasıl olabilir” dedim

Cevap

- “Hiçbir ruhun doğasında kötülük yok . İnsanların başına gelen korkunç olaylar onlara kötü şeyler yaptırır; ama ruhları kötü değildir. “ ve ışık bana dedi ki “ insanların aradığı ve onların varlığını destekleyen sevgidir. İnsanları saptıran sevgi eksikliğidir”

Işıktan arka arkaya gelen açıklamalar sürececek gibiydi ki

- “Bütün bunlar insanlığın kurtarılacağı anlamına mı geliyor “ diye bir soru sordum

Sonra bir ışık sarmalı yağmurunda patlayan trampet gibi büyük ışık konuştu

- “Bunu her zaman hatırla ve hiç unutma; siz kendinizi kurtarır, bağışlar ve iyileştirirsiniz. Bu her zaman böyle idi ve her zaman böyle olacak. Siz dünyanın başlangıcından önce tüm bunları yapacak güce sahip olarak yaratıldınız.”

İşte o anda daha da farkına vardım ki BİZLER HALİ HAZIRDA KURTARILMIŞTIK. Biz kendimizi kurtarmıştık çünkü Tanrının geriye kalan evrenleri gibi, bizler de kendimizi düzelterek şekilde tasarlanmıştık. İşte ikinci geliş bununla ilgili idi.

Tüm kalbimle tanrının ışığına teşekkür ettim. Yapabileceğim en iyi şey bu basit kelimeler ile ifade ettiğim şükran duyguları idi.

- “Sevgili Tanrım, sevgili evren, sevgili büyük öz, ben hayatımı seviyorum”

Işık sanki beni daha da derinlere çeker gibi solukladı. Sanki ışık beni tamamen emiyordu. Bu ışık sevgi bağım bile hala tarif edilemezdir. Farklı bir gerçekliğe girdim, öncekinden çok daha bilge ve derin, daha başka ve fazla şeylerin farkına vardım, çok daha fazla.

O muazzam bir ışık akıntısı idi; çok geniş ve dolu; hayatın kalbinin derinlerinde. “Bu ne ?” diye sordum.

Ve ışık cevap verdi “BU HAYAT NEHRİDİR, BU KUDRET SUYUNDAN KALBİNİN ÖZÜNE İÇ” .

Öyle yaptım. Bir büyük yudum aldım; bir tane daha aldım. Hayatın kendinden içmek; müthiş bir çöşku içindeydim.

Sonra ışık dedi ki “ senin bir dileğin var”

Işık benimle ilgili her şeyi biliyordu; tüm geçmiş, şimdi ve geleceği.

“Evet diye fısıldadım. Ve evrenin geri kalanını görmek istedim; güneş sistemimizin ötesini, tüm insanlık illüzyonunun ötesini. Işık bana istersem akıntı ile gidebileceğimi söyledi. Ben de öyle yaptım ve ışık içerisinde tünelin ucuna taşındım. Bir dizi hafif ses patlamaları duydum ve hissettim. Ne acele. Aniden farkettim ki hayat ırmağı üzerinde gezegenden roket hızı ile uzaklaşıyorum. Dünyanın uçar gibi uzaklaştığını gördüm. Güneş sistemi tüm ihtişamı ile bir anda kayboldu. Işık hızından daha süratli bir şekilde galaksinin merkezinden geçtim. Gittik sonra daha fazla bilgi özümseyerek. Öğrendim ki bu galaksi ve tüm evren birçok hayat çeşitleri ile dolu. Birçok dünyalar gördüm. İYİ HABER BU EVRENDE YALNIZ DEĞİLİZ.

Galaksinin merkezinden bu bilinç ırmağı üzerinde geçerken ırmak korkunç enerji dalgaları ile genişliyordu. Bütün tarihi bilgelikleri ile süper galaksi dizileri gözümün önünden geçti. Başlangıçta bir yere doğru gittiğimizi sandım, sanki seyahat ediyor gibi. Daha sonra fark ettim ki aslında ırmak genişlerken benim bilincim de evrendeki herseyi içine alacak şekilde genişliyor. Tüm yaratılış yanımdan geçti, tüm bunlar hayal edilemeyecek harikalardı. Ben gerçekte harika çocuktum, bebek harikalar diyarında. Sanki tüm yaratılış yanımdan geçti ve bir ışık beneği içinde kayboldu. Işık her yandan geldi ve çok daha farklı idi. Evrendeki tüm frekanslardan daha fazla şeylerden meydana gelen bir ışık. Yeniden birçok yumuşak ses patlamaları sezdim ve duydum. Bilincim veya benliğim tüm holografik evrenle hatta daha fazlası ile arayüz olmak için genişliyordu. İkinci ışığın içerisine girince bana az önce artık gerçeği de aştığım ile ilgili bir farkındalık geldi. Bunlar olan durumu anlatabilmek için kullanabileceğim en iyi sözler, yine de açıklamaya çalışayım. İkinci ışığı geçince birinci ışıktan daha da öteye genişledim. Kendimi sessizlikten öte bilge bir durgunluk içerisinde buldum. Sonsuzun ötesini ebediyen algılıyor ve görüyordum. Boşluktaydım. Büyük patlamadan önce, yaratılış öncesindeydim. Zamanın başlangıcının ötesine geçmiştim, ilk söz, ilk titreşim. Yaratılışın tam gözünde idim. Sanki Tanrının yüzüne değişiyor gibi bir duyguya kapıldım. Bu kesinlikle din ile ilgili bir duygu değildi. Basitçe MUTLAK HAYAT, MUTLAK BİLİNÇ ile birdim. Ebediyen görüyor ve algılıyordum derken, demek istediğim yaratılışın kendi kendini meydana getirişini deneyimleyebiliyordum. Bu başlangıcı ve sonu

olmayandır. Bu düşünceyi genişleten bir akıldır, değil mi? Bilim adamları büyük patlamayı evreni yaratan bir olay olarak algılıyorlar. Oysa ben gördüm ki büyük patlama evrenleri sonsuz olarak ve arka arkaya yaratan birçok büyük patlamanın yalnızca birisi. Bunun için insan terimleri kullanarak oluşturabileceğimiz tek görüntü süper bilgisayarlar tarafından kendi kendinin benzeri geometrik denklemler kullanılarak yaratılanlardır.

Eskiler bunları hep biliyorlardı. Derlerdi ki “ Tanrısallık nefes vererek belli aralıklarla yeni evrenler yaratır ve nefes alarak ta diğer evrenleri yok eder. Bu devirlere YUGA lar denir. “. Modern bilim ise buna büyük patlama diyor. Ben mutlak ve saf bilinçte idim. Tüm büyük patlamalar veya yugaların kendi kendilerini yaratıp ve yok edişlerini algılayabiliyor veya görebiliyordum.. Ani olarak ard arda bunların içine girdim. Gördüm ki yaratılışın her bir küçük parçası bile yaratma gücüne sahip. Bunu anlatmaya çalışmak çok güç. Bu konu ile ilgili konuşabilmekte hala güçlük çekiyorum.

Geriye döndükten sonra bu BOŞLUK DENEYİMİNİ kelimelere sığdırabilmem yıllar aldı. Sizlere şimdi ancak şunu söyleyebilirim “BOŞLUK HIÇLİKTEN DE DAHA AZDIR, BÖYLE OLMASINA RAĞMEN OLAN HERŞEYDEN DE DAHA FAZLADIR”. BOŞLUK MUTLAK SIFIRDIR. TÜM OLASILIKLARI OLUŞTURAN KAOSTUR. MUTLAK BİLİNÇTİR. EVRENSEL ZEKADAN ÇOK DAHA FAZLADIR.

Boşluk nerededir? Biliyorum ki boşluk her şeyin hem içindedir hem de dışındadır. Siz şu anda halen hayatta iken her zaman ardarda boşluğun içinde ve dışında olursunuz. Oraya ulaşmak için herhangi bir yere gitmenize gerek yok. Boşluk bütün fiziksel görüntülerin arasındaki vakum veya hiçliktir. Atomlar arasındaki ve onların elemanları arasındaki boşluk. Modern bilim her şeyin arasındaki bu boşluğu araştırmaya başlamış durumda. Ona SIFIR NOKTASI diyorlar. Ne zaman onu ölçmeyi deneseler, cihazları ölçünün dışına çıkıyor veya sonsuza çıkıyor diyebiliriz. En azından şimdilik sonsuzu kesin olarak ölçebilecekleri bir yol yok. Sizin vücudunuz da dahil evrende her yerde her şeyden fazla sıfır boşluğu vardır.

Mistiklerin boşluğa verdiği isim boşluk değildir. O öylesine müthiş bir enerji ile doludur ki, olduğumuz her şeyi yaratan farklı bir enerji. Büyük patlamadan beri her şey bir titreşimdir. İlk titreşim olan ilk sözden beri İncildeki “ Benim “ (I am) in önünde aslında bir soru işareti var

- Benim? Ben neyim?

Yani yaratılış Tanrı tarafından, Tanrının kendini hayal edilecek her yöntemle

araştırması ve keşfetmesidir. Sürekli devam eden, her birimiz üzerinden sonsuz bir araştırma. Başınızdaki her bir saç telinden, ağaçtaki her bir yapraktan, her bir atomdan Tanrı; Tanrının özünü araştırıyor. İşte bu yüzden Tanrı bir ağacın yaprağının düşüşünü bile bilir. Bu mümkündür çünkü siz nerede iseniz orası evrenin merkezidir. Herhangi bir atom nerede ise orası evrenin merkezidir. Orada Tanrı vardır, Tanrı boşluktur.

Ben boşluğu ve yaratılışın yugalarını incelerken bizim bildiğimiz zaman ve mekanın tamamen dışında idim. Bu genişlemiş durumdayken keşfettim ki yaratılış, mutlak bilinç veya Tanrının bizim bildiğimiz anlamdaki hayat tecrübesine gelişidir. Boşluğun kendisi tecrübeden tamamen yoksundur. O ilk titreşim öncesi, yaşam öncesidir. Tanrılık, yaşam ve ölümden çok daha fazladır. İşte bu sebeple evrende deneyimlenecek, yaşam ve ölümden çok daha fazla şey var.

Ben boşlukta idim ve yaratılan ve yaratılacak olan her şeyin farkındaydım, sanki Tanrının gözünden bakıyordum. Ben Tanrı olmuştum. Aniden artık kendim değildim. Tek söyleyebileceğim Tanrının gözünden bakıyor olduğumdur. Aniden her atomun niye var olduğunu biliyor ve her şeyi görüyordum.

Burada en ilginç olan; ben boşluğa girmiştik. Oradan Tanrının orada olmadığı anlayışı ile çıktım. Tanrı burada. İşte bütün mesele. İnsan ırkının sürüp giden dışında Tanrı arayışı. Tanrı bize her şeyi verdi, her şey burada. O işte burada. Ve bizler Tanrının, Tanrıyı bizim üzerimizden araştırmalarıyız. İnsanlar Tanrı olmaya çalışmakla o kadar meşguller ki artık farkına varmaları gereken “bizler hale hazırda zaten Tanrıyız ve Tanrı biz oluyor”. İşte bütün mesele gerçekte bu.

Ben bunların farkına varınca boşlukla işim bitti ve tekrar yaratılışa dönmek istedim. Bu bana en doğal şey olarak görüldü.

Ve aniden ikinci ışıktan dışarı çıktım veya büyük patlamadan. Yine bir dizi yumuşak ses patlamaları ile bilinç ımağına binerek yaratılışa geri döndüm. Ne müthiş bir gezinti! İçimden galaksi süper kümeleri geri çıktı, çok daha iyi kavranmış olarak. Bizim galaksinin merkezinden geçtim; orası bir KARA DELİK. Kara delikler çok büyük işlemciler, evrenleri yeniden kullanıma sokuyorlar. Kara deliğin öteki tarafında ne olduğunu biliyor musunuz? Biz varız, bizim galaksimiz var, başka bir evrenden yeniden işlenmiş olarak.

O toplam enerji konfigürasyonunda galaksi harika bir ışık şehri olarak parılıyordu. Büyük patlamanın bu tarafında tüm enerji ışıktır. Tüm atom altı, atom, yıldız, gezegen hatta bilincin kendisi bile ışıktan yapılmıştır ve bir frekansı ve/veya parçacığı var. Işık yaşamdır. Her şey ışıktan yapılmıştır hatta taş bile. İşte bu nedenle her şey canlıdır. Her şey Tanrının ışığından yapılmadır ve her şey çok zekidir

Ben ırmakta gezdikten sonra en sonunda büyük bir ışığın geldiğini gördüm. Biliyordum ki bu ilk ışıktır ve beraberinde yumuşak ses patlamaları var. Gördüm ki içinde yaşadığımız güneş sistemi bizim daha geniş bölgesel vücudumuzdur. Bu bizim bölgesel vücudumuzdur ve biz de tahayyül edebileceğimizden çok daha büyüğüz. Gördüm ki güneş sistemi bizim vücudumuz ve ben de onun bir parçasıyım. Dünya da, biz olan o yaratılmış büyük varlıktır ve biz de o kendi olduğunu bilen parçalarıyız. Fakat biz yalnızca o parçasıyız. Biz her şey değiliz fakat biz o olduğunu bilen parçalarıyız.

Güneş sisteminin ürettiği tüm enerjiyi gördüm, müthiş bir ışık şovu idi. Kürelerin müziğini duyabiliyordum. Bizim güneş sistemimiz de tüm diğer göksel varlıklar gibi kendine has bir ışık matriksi üretir; ses ve titreşim enerjisi. Diğer yıldız sistemlerindeki gelişmiş medeniyetler titreşim ve enerji matriks imzalarından evrende bizim algıladığımız anlamdaki hayatı tesbit edebilirler. Bu onlar için çocuk oyuncağı. Dünyanın harika çocuğu olan insan şimdi bile evrenin arka bahçesinde oyun oynayan çocuklar gibi; coşkun ve taşkın sesler çıkarıyor.

İrmağı direkt olarak ışığın merkezine doğru yönlendirdim. Yine yumuşak ses patlamalarını takiben ışık beni içine soluduğunda onun tarafından kucaklandığımı hissettim. Ben o anda o büyük sevgi ışığının içindeydim ve hayat ırmağı içimden akıyordu. Tekrar söylüyorum, o hiç yargılamadan en çok seven ışıktı. O bu harika çocuk için ideal bir anne / baba idi.

- Şimdi ne var? diye merak ettim
- Işık bana ölüm diye bir şey olmadığını anlattı. Artık öyle bir an gelmişti ki tüm sorularımın cevabını aldığımı farkettim ve geri dönüşüm yakındı. Diğer tarafla ilgili bütün sorularım derken tam da anladığınız manada söylüyorum, benim bütün sorularım cevaplandı. Her insanın farklı bir hayatı ve araştırdığı farklı sorular var. Bazı sorularımız evrenseldir fakat her birimiz bu hayat dediğimiz şeyi kendimize ait yöntemlerle araştırırız. Aynen, dağlardan tutun da ağacın yapraklarına kadar var olan tüm diğer yaşam şekilleri gibi.

İşte bu evrende hepimiz için önemli olan budur, çünkü tüm bunlar esas resim olan hayatın doluluğuna katkıda bulunur. BİZLER HARFİ HARFİNE SONSUZ YAŞAM DANSINDA TANRININ KİMLİĞİNİ ARAŞTIRAN TANRIYIZ. Sizin benzersizliğiniz tüm yaşamın yükselişini sağlıyor.

Yaşam döngüsüne geriye dönüşüm başladığında aynı vücuda döneceğimi hiç düşünmemiştim, ne de birisi bana söylemişti. Yaşam işlemi ve ışığa tam güvenim vardı ve işte bu nedenle hiç önemi yoktu. Işık akımı büyük ışık ile birleşirken; bu bana açıklananları ve diğer tarafta öğrendiğim konular ile ilgili duygularımı hiçbir zaman unutmamayı diledim. Aldığım cevap; ruhumu öper gibi bir EVET oldu. Sonra ışık içerisinden geçirilip titreşimsel gerçekliğe geri götürüldüm. Bana ilave bilgiler verilirken tüm işlem tersine döndürüldü. Geri eve geldim ve bana reenkarnasyonun mekaniği ile ilgili dersler verildi. Kafamdaki tüm küçük sorulara cevap verilmişti. Bu nasıl çalışır? , O nasıl çalışır? Reenkarne edileceğimi biliyordum.

Dünya çok büyük bir enerji işlemcisidir, kişisel bilinç orada gelişir ve her birimize ulaşır. İlk kez olarak kendimi İNSAN olarak düşündüm ve bu olmaktan mutlu oldum. Ben bu evrende bir atom olmaktan bile mutlu olurum. Bir atom. Tanrının insan parçası olmak ise, işte bu en şahane kutsama. Bu kutsama bizim kutsamanın ne demek olduğu ile ilgili en çılgın tahminlerimizden bile çok daha ileri. Teker teker her birimiz için bu müthiş deneyimin insan parçası olmak çok müthiş bir şey. Teker teker her birimiz nerede istersek olalım, çok berbat bir durumda olsak ta olmasak ta bulunduğumuz yer bu gezegen için bir kutsamadır.

Böylece herhangi bir yerde yeniden bebek olacağım düşüncesi ile reenkarnasyon işleminden geçtim. Fakat kişisel kimlik ve bilincin gelişimi konusunda bana bir ders verilmişti. Bu nedenle aynı vücuda enkarne oldum.

Gözlerimi açtığımda çok şaşırılmıştım. Neden şaşırıldığımı bilmiyorum çünkü bunu çok iyi anlamıştım fakat öyle olmasına rağmen tekrar bu vücutta bulunmak yine de bana sürpriz oldu; bana bakarak gözlerini çıkarırcasına ağlayan birisinin bulunduğu odama geri dönmek. O benim hasta bakıcımdı. Beni bulduktan bir buçuk saat sonra ümidini kesmişti. Benim ölmüş olduğumdan tamamen emindi; ölümün tüm belirtileri mevcuttu. Katılaşmaya bile başlamıştım. Ne kadar ölü kaldığımı bilmiyoruz, fakat hepimiz de biliyoruz ki en azından beni bulmalarının üstünden bir buçuk saat geçmişti. Benim ölü vücudumu bir kaç saat yalnız bırakması ile ilgili isteğime

mümkün olduğu kadar saygı göstermişti. Biz vücudun hayat fonksiyonlarının durumunu kontrol edebilecek gelişmiş stetoskop ve benzeri bir çok imkana sahiptik. Benim kesinlikle öldüğümü tespit edebilecek durumdaydı.

Bu bir ölümden dönme deneyimi değildi. Ben kesinlikle en az bir buçuk saat ölümün kendisini deneyimledim. Beni ölü olarak bulduktan sonra bir buçuk saat stetoskop ile kontrol etmiş, kan basıncıma ve kalp atışlarıma bakmıştı. Sonra uyandım ve dışındaki ışığı gördüm. Ona doğru gitmeye teşebbüs ettim ve yataktan düştüm. Gürültüyü duyup içeri koştu ve beni yerde buldu. İyileşmeye başlayınca başımdan geçenlerden dolayı şaşkın olmama rağmen saygıyla karışık bir korku hissediyordum. İlk başlarda başımdan geçenlerin hepsi hafızamda değildi. Sürekli bu dünyadan dışarıya kayıyor ve soruyordum “BEN HAYATTAMIYIM ?” Bu dünya diğer dünyadan daha çok rüyaya benziyor.

Üç gün içerisinde tekrar normal hissetmeye başladım, açık fakat hayatımda hissettiklerimden çok farklı bir his. Yolculuk ile ilgili hafızam daha sonra geldi. Artık gördüğüm hiçbir insan ile ilgili bir problem görmüyorum. Bu deneyimden önce kesinlikle çok yargılayıcı idim, birçok insanın kesinlikle berbat olduğunu düşünüyordum hatta aslında benden başka tüm insanların berbat olduklarını düşünüyordum. Fakat tüm bu konularda artık aydınlanmışım.

Üç ay kadar sonra bir arkadaş artık test yaptırmamı söyledi, bende gidip scan ve diğer gerekli testleri yaptım. Kendimi çok iyi hissettiğimden dolayı kötü bir haberden korkuyordum. Klinikteki doktorun tüm eski ve yeni scanlarıma bakıp

- “Artık burada hiçbir sorun yok “ dediğini hatırlıyorum.
- “Gerçekten mi, bu bir mucize olmalı “ dedim
- “Hayır bu tip olaylar oluyor, bunlara ANİ İYİLEŞME olayları denir “ dedi

Hiç etkilenmemiş gibi davranıyordu. Fakat işte burada bir mucize vardı ve hiç kimse etkilenmese bile ben çok etkilenmişim.

Hayatın gizinin zihin ile çok az ilgisi var. Evren hiçbir şekilde zihinsel bir işlem değildir. Zihin yardımcıdır, o çok parlaktır. Gerçi şimdilik hepimiz kalbimiz ve daha bilge kısımlarımız yerine zihnimiz ile işlem yapıyoruz.

Dünyanın merkezi çok büyük bir enerji dönüştürücüdür. Aynen dünyanın manyetik alan resimlerinde görüldüğü gibi. İşte bu bizim döngümüzdür,

reenkarne olan ruhları geri içine çeken.

İnsan seviyesine ulaşmanın belirtisi kişisel bilinç geliştirmeye başlamamızdır. Hayvanların grup ruhları vardır ve onlar grup ruhu olarak enkarne olurlar. Bir geyik çok büyük bir ihtimal ile her zaman geyik olarak kalacaktır.

Fakat sadece insan olarak doğmak; ister hasarlı, ister dahi olsun sizin kişisel bilinç geliştirmek yolunda olduğunuzu gösterir. Bu yine insanlık denen grup bilinci içerisindedir.

Gördüm ki ırklar kişilikli kümelerdir. Fransız, Almanya ve Çin gibi milletlerin kendi kişilikleri vardır. Şehirlerin kişilikleri vardır, onların bölgesel grup ruhları belirli insanları kendine çeker. Ailelerin de grup ruhları var. Kişisel kimlik kendine benzeyen yan kollar şeklinde gelişmekte. Grup ruhu bizim kişiselliğimizi araştırır. Her birimizin sahip olduğu farklı farklı sorular çok çok önemlidir. İşte Tanrılık, Tanrının özünü sizin üzerinizden böyle araştırır. Sorularınızı sorun, kendi araştırmalarınızı yapın. Böylece özünüzü bulur ve özünüzde Tanrıyı bulursunuz. Çünkü o tek özdür.

Bunlardan daha da ileri, farkettim ki biz insanlar aslında bir birimizin RUH EŞLERİYİZ. Bizler yaratılış yönlerinde kendi benzerleri olan aynı ruhun parçalarıyız, fakat yine de ayırız. Ben artık her insana baktığımda bir ruh eşimi görüyorum, her zaman aradığım kendi ruh eşimi. Bunun da ötesinde görebileceğiniz en muhteşem ruh eşiniz kendinizsiniz. Bizler hem erkek hem de dişiyiz. Biz bunu RAHİMde deneyimleriz ve bunu reenkarnasyon durumunda deneyimleriz. Eğer o nihai RUH EŞİNİZİ kendi dışınızda arıyorsanız hiçbir zaman bulamazsınız., çünkü orada değildir. Aynen Tanrının orada olmadığı gibi. Tanrı için dışarıya bakmayın. Tanrı için buraya bakın, kendi özünüze bakın. Yaşayabileceğiniz en büyük aşkı yaşayınKENDİNİZLE.....İşte o zaman bunun içinden her şeyi sevebilirsiniz.

Sizlerin cehennem dediğiniz yere iniş yaptım ve bu çok şaşırtıcı oldu. Şeytan veya kötüyü göremedim. Benim yaptığım iniş daha ziyade cehalet ve bilmemekten kaynaklanan insanların alışılmış ızdırapları idi. İşte o ızdırap verici bir varlık olarak görülür. Fakat benim çevremdeki milyonlarca insanın her birinin hazır küçük bir ışık yıldızı var. Fakat kendi üzüntüleri, travmaları ve ızdırapları ile o kadar tükenmişler ki sanki kimse buna önem vermiyor. Sonsuz gibi gelen bir süre sonra o ışığı bir çocuğun anne/babasını çağırması gibi yardıma çağırdım. O zaman ışık açıldı ve beni

tüm korkular ve acılardan izole eden bir tünel bana doğru geldi ve beni sardı. İşte gerçekte cehennem bu.

Bizim yapmayı öğrenmekte olduğumuz ve öğrenmemiz gereken şey, el ele tutuşup bir araya gelmek. Cehennemin kapıları artık açıktır. El ele tutuşup, birleşip hep birlikte yürüyerek cehennemden çıkacağız.

Işık yüce altın bir meleğe dönüşüp bana geldi . Ona “ SEN ÖLÜM MELEĞİMİSİN ?” dedim. O ise bana gösterdi ki o benim ruh üstüm, benim yüksek benlik matriksim, bizlerin süper tarihi parçamızdır. Sonra ışığa alındım.

Yakında bilimimiz ruhu kavrayabilecek. Bu çok müthiş olmaz mı? Bizler ruhsal enerji ve süptil enerjiyi cihazlarla göreceğiz. Fizikçiler atom çarpıştırıcılar ile atomların içinde ne olduğunu anlamak için atomları çarpıştırıyorlar. Onlar quarklara ve çekime kadar ulaştılar. Bir gün onları bir arada tutan o küçük şeye ulaşacaklar ve işte o zaman ona Tanrı demek zorunda kalacaklar. Atom çarpıştırıcılarla sadece onların içinde olanı görmüyorlar, parçacıklar oluşturuyorlar. Tanrıya şükürler olsun ki bunların hayatı çok kısa oluyor; milisaniye veya mikrosaniye kadar. Artık farkına varıyoruz bizler de yaratabiliriz. Her zaman için gördüm ve farkına vardım ki hepimiz bir tüm bilgi noktasından geçer ve kendi benzerini yaratmaya başlarız, bir sonraki seviyeyi. Biz araştırmamız esnasında işte bu yaratma gücüne sahibiz. İşte bu Tanrının bizim içimizden kendini genişletmesidir.

Geriye dönüşümden beri ışığı kendiliğimden deneyimleyebiliyorum ve istediğim zaman meditasyon yaparak boşluğun içine nasıl girilebileceğini de öğrendim. Hepiniz bunu yapabilirsiniz. Bunu yapabilmek için ölmeniz gerekmiyor. Bu sizin donanımınız içinde var, hali hazırda bunun için kablolanmış durumdasınız.

Vücut varolan en muhteşem ışık varlıktır. Bu vücut inanılmaz bir ışık evrenidir. Ruh bizi bu vücudu eritip yok etmemiz için zorlamıyor. Olan bu değildir . Tanrı olmaya uğraşmaktan vaz geçin, Tanrı siz oluyor; burada. Akıl evrende koşan bir çocuk gibidir. Dünyayı kendi yarattığını sanıp sürekli bir şeyler talep ediyor. Ben akla sordum
- “Annenin bu işle ne ilgisi var ?”

İşte bu bir sonraki ruhsal farkındalık seviyesidir. Ah evet annem; ve aniden egodan vazgeçiyorsunuz çünkü anlıyorsunuz ki evrendeki tek ruh siz değilsiniz.

Işığa sorduğum sorulardan birisi

- “Cennet nedir ?” idi

- Buna tüm yaratılmış cennetlerde bir gezintiye çıkarılarak cevap aldım. Nirvana, Mutlu Av Alanları, hepsi . Hepsinden geçtim. Bunlar bizlerin yarattığı düşünce formu yaratılışlar. Bizler aslında cennete gitmeyiz, bizler yeniden işlem görürüz. Fakat her ne yarattı isek orada bir parçamızı bırakınız. Bu gerçektir, fakat ruhun bütünü bu değildir.

Hristiyanların cennetini gördüm. Bizler bunun çok güzel bir yer olduğu beklentisindeyiz ve tahtın önünde durursunuz, ebediyen tapınarak. Denedim çok sıkıcı. Hepimizin yapacağı bu; çocuk gibi. Kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Bazı cennetler çok ilginçti, bazıları ise çok sıkıcı. Çok eski olanların daha ilginç olduğunu gördüm, örneğin Amerikan yerlilerinin MUTLU AV ALANLARI. Mısırlılarınki harikaydı. Bu böyle sürüp gider.

Bunlardan bir hayli var. Şayet belirli bir dinin Tanrısına inanan bir grup ruhuna ait değilseniz bunların her birinde sizin kendi yorumunuz olan bir kendini tekrar eden desen var. Yine de her biri biraz farklıdır. Bu orada bıraktığınız parçanızdır. ÖLÜM HAYAT İLE İLGİLİDİR, CENNET İLE İLGİLİ DEĞİL.

Tanrıya sordum

- “ Dünyada var olan en iyi din hangisi? Hangisi doğru? “

Tanrı katı büyük bir sevgiyle dedi ki

- “ İLGİLENMİYORUM “

Bu inanılmaz bir incelik. Manası ise şu, ilgilenen varlıklar bizleriz.

Yıldızları en yüksek Tanrı katı bize diyor ki “Sizin hangi dine ait olduğunuz bizim için önemli değil”

Bunlar gelir ve gider, Budizm ebediyen burada değil, katoliklik de ebediyen burada değil ve bunların hepside her geçen gün daha fazla aydınlanmakta. Şimdi bütün sistemlere daha fazla ışık geliyor. Ruhsallıkta büyük bir reform olacak aynen protestan reformu gibi. Bu konuda birçok insan kavga edecek, bir din diğerine karşı; hepsi de sadece kendisinin doğru olduğuna inanarak.

Herkes kendisinin Tanrının sahibi olduğunu sanıyor, felsefeler de dinler de ama özellikle dinler çünkü bunlar felsefeleri etrafında büyük bir organizasyon oluşturdular. Tanrı katı “ilgilenmiyorum “ der demez anladım ki bununla bizim ilgilenmemiz gerek. Bu çok önemli, çünkü bizler ilgili varlıklarız. Bu bizi etkiliyor işte bu nedenle önemli. Elinizde olan ruhsal bir

enerji denklemi. En üst Tanrı katı sizin hristiyan, budist veya herhangi bir başka bir dinden olmanızla ilgilenmiyor. Bunların hepsi bütünün çiçeklenen çehreleri. Umarım bütün dinler bunu farkeder ve diğerlerine saygı duyar. Bu her dinin sonu değil ama bizler hep aynı Tanrıdan bahsediyoruz. Tanrı yaşıyor ve yaşamaya fırsat veriyor. Hepsinin farklı bir görüşü var. Ve hepsi de esas resme katkıda bulunuyor, önemli olan da bu.

Öteki tarafa toksik atıklar, nükleer füzeler, nüfus patlaması ve yağmur ormanları ile ilgili korkular ile gittim. Tek tek bütün problemleri severek geri döndüm. Nükleer atıkları seviyorum. Mantar bulutu seviyorum; bu kendimizi gösterdiğimiz en kutsal mandala için bir prototip. O aniden bizi dünyadaki tüm dinlerden ve felsefelerden çok daha fazla bir araya getirdi, yeni bir bilinçlilik seviyesine. Gezegeni 50 kez hatta 500 kez uçurabileceğimizi bilmekteyken, belki en sonunda artık burada hep birlikte olduğumuzu farkettilik. Onlar bunu bize devretmek için bir süre daha bazı bombaları devre dışı bırakmaya devam etmeli. Daha sonra artık buna ihtiyacımız yok” demeye başlarız.

Şimdi biz her zamankinden daha emniyetli bir dünyadayız ve daha da emniyetli olacak. İşte bu nedenle toksik atıkları severek döndüm, çünkü bizi bir araya getirdi. Bu şeyler çok büyük. Peter Russel in söyleyeceği gibi, bu problemler artık ruh boyutunda. Acaba bizim ruh boyutunda bir cevabımız var mı? EVET

Yağmur ormanlarınının yok olması yavaşlayacak, ve elli yıl içerisinde gezegende her zamankinden daha çok ağaç olacak. Eğer ekoloji ile ilgili iseniz devam edin sizler farkında olmaya başlayan sistemin bir parçasısınız. Bütün isteğiniz ile devam edin fakat kesinlikle strese girmeyin bu daha büyük bir şeyin parçası.

Dünya kendini ehlileştirme işleminde, bir daha hiçbir zaman eskisi gibi vahşi bir yer olmayacak. Doğanın serpilip gelişeceği kaynaklar ve vahşi büyük alanlar olacak. Nüfus artışı bilinç sıçraması için gereken optimum rakama çok yaklaştı. Bu nüfus sıçraması politika, para ve enerjiyi değiştirecek.

Rüya gördüğümüzde ne oluyor? Bizler çok boyutlu varlıklarız. Buna berrak (lüsid) rüyalarla ulaşabiliriz. aslında bu evren Tanrınının bir rüyası. Gördüm ki biz insanlar kendisi de bir benek olan galaksimizin bir beneği olan dünyamızda bir beneğiz. Dışarıda dev sistemler var ve biz ortalama bir sistemiz. Fakat insanlar şimdiden bilinç kozmosunda efsaneleştiler.

Dünya/Gaia'nın küçük insanları efsaneleştirdi. Bizi efsaneleştiren nedenlerden birisi rüya görmemizdir. Bizler aslında efsanevi rüyacılarız. Aslında bütün kozmos hayatın manasını araştırıyor, tam olarak ne olduğunu. Ve tüm zamanların en iyi cevabı küçük rüyacıdan geldi. Bizler rüyasını gördük. Bu nedenle rüyalar çok önemli.

Öldükten sonra ve geri gelince hayat ve ölüme gerçekten saygı duydum. DNA deneylerimizde belki de çok büyük bir gize kapı açıyoruz. Yakında bu vücutta istediğimiz kadar yaşayabilme becerisine sahip olacağız. 150 yıl kadar yaşadıktan sonra kanal değiştirmek isteyecek bir sezgisel ruh duygusu olacak. Aynı vücutta sonsuza kadar yaşamak reenkarnasyon kadar yaratıcı değil, bu içinde olduğumuz fantastik enerji vorteksi içindeki enerji dönüşümü. Bizler aslında yaşam ve ölümdaki bilgeliği göreceğiz ve bundan zevk alacağız.

Şimdi olduğu gibi biz zaten her zaman canlı olduk. Bu içinde olduğunuz vücut her zaman canlı oldu. Bu hiç bitmeyen bir hayat ırmağından gelip Büyük Patlama ve ötesine kadar gider. Bu vücut yoğun ve ince enerji içerisinde bir sonraki yaşama hayat verir. Bu vücut hali hazırda ebediyen canlı

BİZLER BİRLEŞİP EL ELE TUTARAK HEP BİRLİKTE CEHENNEMDEN DIŞARI YÜRÜYECEĞİZ.

Mellen Thomas Benedict